

Beslutningsforslag nr. B 1. Fremsat den 3. oktober 2001 af Birthe Rønn Hornbech (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Karsten Nonbo (V), Karen Rønde (V), Helge Adam Møller (KF), Tom Behnke (KF), Gitte Seeberg (KF) og John Vinther (KF)

Forslag til folketingsbeslutning

om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen

Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt og inden udløbet af indeværende folketingssamling at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter i overensstemmelse med nedenstående principper:

1. Retfærdig kvoteflygtningepolitik.
2. Nyt de facto-begreb med positivliste.
3. Midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.
4. Fornyet vurdering af grundlaget for opholdstilladelse for flygtninge, der rejser til hjemlandet på ferie.
5. Dansk Flygtningehjælp ud af flygtningesagerne.
6. Hurtigere asylbehandling.
7. Afsløring af fupasylsøgere.
8. Omgående udsendelse efter afslag.
9. Særlig indsats mod kriminelle udlændinge.
10. Skærpet indsats mod menneskesmugling og menneskehandel.
11. Stramning af betingelserne for familiesammenføring.
12. Optjeningsprincip for offentlige ydelser.
13. Smidigere integration.
14. Lettere adgang til meritoverførsel af udenlandske uddannelser.
15. Smidigere behandling af ansøgninger om opholdstilladelse til specialister m.v. fra udlandet.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrund for beslutningsforslaget

Danmark er fortsat præget af en ukontrolleret indvandring efter forslagsstillernes opfattelse. Jungleloven og uretfærdigheden hersker.

Hovedproblemet er fortsat, at asylsøgere efter dansk lovgivning har ret til at opholde sig i Danmark, så længe asylsagen er under behandling. Det giver asylsøgere, der ikke har asylgrundlag, en interesse i at trække sagerne i langdrag. De, der maser sig adgang til Danmark ved at betale menneskesmuglere eller indrejser i den hensigt alene at misbruge de danske asylregler til at begå kriminalitet, får en fortrinnsstilling i forhold til de millioner af mennesker, der i den tredje verdens flygtningelejre venter på et bedre liv.

Asylsøgere kommer i stigende grad illegalt ind i landet uden de fornødne rejседokumenter. I år 2000 steg antallet af asylsøgere med mere end 50 pct. til over 10.000. Kun en beskedent andel af asylsøgerne er berettiget til asyl efter flygtningekonventionen. Flere får opholdstilladelse efter de facto-reglerne. Begge grupper gøres næsten automatisk til indvandrere.

Et meget stort antal asylsøgere er efter forslagsstillernes opfattelse slet ikke berettiget til asyl.

Indvandring sker fortsat i høj grad gennem arrangerede ægteskaber, der er grundlaget for et stort antal opholdstilladelser efter familiesammenføringsreglerne. En undersøgelse af tyrkiske statsborgere og efterkommere i Ishøj viser, at mere end 90 pct. af ægteskaberne i anden og tredje generation stadig sker med landsmænd, der hentes i hjemlandet

Sagsbehandlingstiderne i Udlændingestyrelsen er vokset katastrofalt, og med det stigende antal asylsager og familiesammenførings-sager må det forudses, at sagsbehandlingstiderne vil vokse yderligere. Dertil kommer, at de mange asylsøgere, der kommer uden om grænsekontrollen med indstuderede forklaringer, og som ikke har asylgrundlag, beslaglægger alt for mange ressourcer i sagsbehandlingen.

Kriminelle asylsøgere opererer i ly af de lange sagsbehandlingstider. Til gengæld må personer, der har

fået arbejde eller forskerstillinger i Danmark, vente i månedsvis på at få opholdstilladelse, ligesom personer, der søger visum og uden tvivl kan forsørge sig selv, må vente.

Personer, der kommer til Danmark med høje uddannelser, godskrives i for ringe grad den uddannelse, de i forvejen er i besiddelse af.

Prognosen er skræmmende. Den 13. september 2000 oplyste Berlingske Tidende, at Danmarks Statistik allerede i 1997 havde udarbejdet en prognose for fremtidens indvandring. Denne prognose viser en stærk tilvækst i indvandringen til Danmark. I år 2020 vil der efter denne prognose være 761.000 indvandre-re og efterkommere. Regeringen har ikke ønsket at forholde sig til problemerne.

Kommunerne protesterer over, at staten tvinger dem til at tage flere og flere flygtninge, og ikke mere ønsker at indgå frivillige aftaler om fordelingen af flygtninge, fordi flygtningetallene viser sig meget større end forudsat.

Regeringen lader stå til og eksporterer problemerne med flygtningene til kommunerne. Regeringen bør hurtigst muligt komme med forslag til en samlet styring af tilstrømningen af udlændinge til Danmark.

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 161, folketingsåret 2000-2001 (se Folketingstidende 2000-2001, forhandlingerne side 7516 og 9279, tillæg A side 6229 og 6243 og tillæg B side 1345).

Oversigt over forslagens enkelte bestemmelser

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser og den statistiske dokumentation i forslagens bilagsdel.

Ad 1

Det er forslagsstillernes grundlæggende holdning, at flygtningepolitikken skal styre en retfærdig fordeling af verdens flygtninge til Europa. Flygtningepolitikken skal have et humanitært sigte og hjælpe flest mulige mennesker, der er forfulgte af de årsager, der er opregnet i flygtningekonventionen. Derfor skal

hjælpen først og fremmest tildeles i flygtningenes nærområder, hvor man kan hjælpe mange flere for de ressourcer, der i dag anvendes på asylsøgere i Danmark og andre EU-lande.

Der stilles derfor forslag om, at visitationen af anerkendte flygtninge sker gennem EU-finansierede tilflugtssteder i nærområderne. Dette langsigtede mål er en opfølgning og videreudbygning af den allerede bestående aftale med FN. Det store antal spontanasylsøgere har imidlertid medført, at Danmark igennem årene kun har modtaget ca. 500 FN-flygtninge om året efter den aftale.

Da ovenstående forslag er et langsigtet mål, som der ikke i øjeblikket er flertal for i Folketinget, ønsker forslagsstillerne samtidig at fremlægge en række andre forslag, der kan begrænse og styre tilstrømningen af udlændinge til Danmark og samtidig gøre det lettere for dem, der ønsker en hurtig integration med henblik på selvforsørgelse i Danmark.

Ad 2

Danmark giver i dag opholdstilladelser efter kriterier, der ligger langt ud over flygtningekonventionens bestemmelser. Langt de fleste personer, der tildeles asyl, opfylder slet ikke flygtningekonventionens betingelser.

Der stilles derfor forslag om, at de facto-begrebet ændres og defineres som en positivliste, på samme måde som konventionsbegrebet i udlændingeloven udgør en positivliste.

Ad 3

Det ligger i flygtningebegrebet, at der er tale om mennesker, der ønsker at komme tilbage til deres hjemland.

Der stilles derfor forslag om, at der først efter 7 år gives permanent opholdstilladelse til personer, der har opnået asyl i Danmark.

Ad 4

Der stilles forslag om, at flygtninges ansøgning om at rejse hjem på ferie udløser en fornyet gennemgang af de pågældendes asylgrundlag, idet det må antages, at de pågældende kan rejse hjem uden at blive udsat for forfølgelse.

Ad 5

Forslagsstillerne finder det ikke rimeligt, at Dansk Flygtningehjælp, der er en privat organisation, varetager myndighedsopgaver.

Der stilles derfor forslag om at Dansk Flygtningehjælp ikke mere deltager i behandlingen af asylsager hverken i 1. eller 2. instans.

Flygtningehjælpen blokerer for, at sagerne kan behandles i åbenbart grundløs-proceduren. Det siger sig selv, at Udlændingestyrelsen ikke udtager sager til denne hurtige procedure, såfremt det forventes, at Dansk Flygtningehjælp vil sige nej. Der er derfor tale om, at Dansk Flygtningehjælp forhaler langt flere sager, end statistikkerne viser.

Der stilles endvidere forslag om, at hastesager kan behandles skriftligt i Flygtningenævnet.

Endelig stilles der forslag om, at de voterende i Flygtningenævnet offentligt tilkendegiver deres stemme ved navn efter princippet for voteringen i Højesteret.

Ad 6

En hurtigere asylsagsbehandling er altafgørende, idet så mange af dem, der søger asyl, ikke har asylgrundlaget i orden.

Forslaget om, at Dansk Flygtningehjælp skal ud af sagerne, forslaget om forbedrede muligheder for afsløring af fupasylsøgere og forslaget om en forstærket indsats mod kriminelle asylsøgere skal ses som et led i bestræbelserne på at opnå en hurtigere sagsbehandling.

Der stilles forslag om, at klagesystemet generelt sannes, og at asylsøgere, der ikke vil medvirke til sagens opklaring, udsendes af landet, medens asylsagen behandles.

Det skal bemærkes, at indenrigsministeren i svaret på spørgsmål nr. S 1448 den 12. februar 2001 har oplyst, at det svenske asylsystem opererer med en såkaldt »direktafvisningsprocedure«, hvor påklage af et afslag ikke har opsættende virkning i relation til en eventuel ledsagende afgørelse om afvisning.

Ad 7

Det er et stigende problem, at så mange asylsøgere kommer til Danmark og har smidt identifikationspapirer væk, kommer med indstuderede forklaringer om rejserute m.v. samt afgiver urigtige forklaringer om deres identitet.

Der stilles forslag om forbedrede muligheder for samkøring af fingeraftryksregistre.

Der stilles endvidere forslag om, at frihedsberøvelse i videre omfang kan finde sted, hvor asylsøgeren modvirker sagsbehandlingen.

Der stilles forslag om, at personer, der forsvinder under asylsagens behandling, ikke ved at søge på ny får ret til at opholde sig her i landet.

Ad 8

Det er et stort problem, at asylsøgere, der har fået afslag på deres ansøgning, ikke udsendes af landet omgående. Der opholder sig til stadighed omkring tusind personer i Danmark, som ikke er udrejst efter afslag.

Forslagsstillerne har i årevis peget på problemet og presset regeringen til mere ærlige statistikker. Forslagsstillerne ønsker at påpege, at problemet aldrig ville opstå, såfremt regeringen ville tilslutte sig forslaget om, at visitation til Danmark skulle ske gennem flygtningecentre i nærområderne. Det er regeringens ansvar, at personer udsendes omgående efter afslag.

Udlændinge, som er afvist, skal aldrig kunne få permanent opholdstilladelse i Danmark. Med de nugældende regler, hvor der kan gives permanent opholdstilladelse til afviste, der selv medvirker til at komme tilbage til hjemlandet, men som ikke kan sendes tilbage inden en vis tidsfrist, er der alt for stor risiko for, at de afviste over for danske myndigheder lader som om, de medvirker til at vende tilbage, mens de bag kulisserne modvirker hjemsendelsen, f.eks. ved at bestikke embedsmænd i hjemlandet.

Det foreslås, at regeringen langt mere målrettet, evt. gennem inddragelse af bistandsydelse, arbejder på at få oprindelseslandene til at hjemtage egne statsborgere.

Ad 9

Kursen mod kriminelle udlændinge skal skærpes. Forslagene om afsløring af fupasylsøgere, hurtigere sagsbehandling og omgående udsendelse skal ses i sammenhæng hermed.

Det foreslås, at sager med kriminelle asylsøgere altid lynbehandles og løbende overvåges, og at regeringen ikke afventer pressens afsløringer.

Det foreslås, at frihedsberøvelse anvendes i videre omfang.

Det foreslås, at ransagning anvendes i videre omfang.

Det foreslås, at asylsøgere, der har begået kriminalitet, underkastes hyppig visitation og kommer under økonomisk administration.

Ad 10

Menneskesmugling og menneskehandel er grænseoverskridende og organiserede forbrydelser.

Det foreslås, at Danmark sikrer hjemmel til at idømme disse forbrydere samme straffe som andre lande.

Ad 11

Familiesammenføringsreglerne skal strammes. De foretagne stramninger er ikke tilstrækkelige. Arrangerede ægteskaber er fortsat et stort problem.

Det foreslås, at tilknytningskravet også skal medtages i vurderingen, hvor en dansk statsborger gennem ægteskab ønsker at blive familiesammenført med en udenlandsk statsborger og parret samlet har en større tilknytning til et andet land.

Ad 12

Forslagsstillerne har stemt imod den forhøjede integrationsydelse.

Det foreslås i stedet, at sociale ydelser tildeles efter et optjeningsprincip. For at få fulde ydelser skal man have vist vilje og evne til integration.

Ad 13

Der foreslås en mere individuel og smidigere integration.

Ad 14

Der foreslås en mere individuel, smidigere og hurtigere vurdering af de færdigheder, en udlænding kommer til Danmark med.

Ad 15

Der stilles krav om en hurtigere sagsbehandling af ansøgninger om opholdstilladelse til personer, der har fået ansættelse eller forskerstilling m.v. efter specialistreglen.

*Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser**1. Retfærdig kvoteflygtningepolitik – Hjælp i nærområderne*

Som følge af befolkningsekspllosionen og den gæbende afgrund mellem rige og fattige lande og med de økonomiske og økologiske katastrofer kan man risikere, at antallet af personer, der begiver sig på vandring, mangedobles. Dertil kommer, at f.eks. etniske og religiøse stridigheder i Nordafrika og Mellemøsten kan føre til forøgelse af flygtningestrømmen mod Europa. Allerede i dag er snevevis af millioner på flugt eller vandring. Det store pres på Europa i de senere år har allerede medført enorme udgifter for enkeltlandene, herunder Danmark, der i dag anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge i et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere målrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring. Groft sagt forgylder de vestlige lande de få, der har haft held,

mulighed og styrke til at komme til Europa. Derved lades reelle flygtninge og andre nødstedte i de fattige lande i stikken. For de samme midler, der i dag anvendes på spontanasylsøgere i Danmark og EU, ville man kunne hjælpe langt flere mennesker i den fattige del af verden. I det omfang EU landene vil modtage flygtninge, bør de pågældende visiteres gennem flygtningecentre i nærområdet. Beskyttelsen i et EU-land bør være midlertidig, og opholdet i et EU-land bør give mulighed for oplæring i demokrati samt dygtiggørelse, der kan anvendes i hjemlandet, når forholdene tillader, at flygtningen vender tilbage dertil. En sådan midlertidig beskyttelse bør følges op af en repatrieringspolitik, der dels hjælper den enkelte til at rejse hjem og etablere sig og dels i forbindelse med flygtningens tilbagevenden yder direkte hjælp til det pågældende lands genopbygning.

Regeringen bør arbejde for en fælles europæisk politik, der skal bygge på den overordnede målsætning, at landene enes om at opprioritere indsatsen til mere hjælp på stedet og i dets nærområder, ligesom flygtninge, der får opholdstilladelse i et EU-land, som udgangspunkt kun skal have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Misbruget af asylinstituttet er et stigende problem. Kun gennem en fælles EU-asylprocedure kan man undgå, at asylinstituttet misbruges til indvandring af personer, der ikke har krav på beskyttelse. Der bør derfor arbejdes hen mod en harmonisering på asylrettens område, ikke blot hvad angår reglerne for sagsbehandling. Der bør tillige arbejdes hen mod en fælles definition af flygtningebegrebet og fælles betingelser for at opnå asyl og humanitær opholdstilladelse.

Danmark er et af verdens rigeste lande og bør tage et medansvar for verdens fattigdoms- og flygtningeproblemer. Men det ansvar skal udmøntes i en hensigtsmæssig bistand. Danmarks udlændingepolitik er, som den administreres i øjeblikket, både præget af uretfærdighed og vilkårlighed. Danmark har i dag overhovedet ikke styr på tilstrømningen af udlændinge hertil. Danmark har overhovedet ikke en flygtningepolitik, idet alle flygtninge bliver til indvandrere. De fattige lande i den tredje verden huser fortsat selv langt den største del af verdens flygtninge.

Men løsningen på verdens flygtningeproblemer ligger ikke i at åbne for større tilgang til Europa. Tværtimod ønsker forslagsstillerne at gå den modsatte vej og styre indrejsen til Vesteuropa. Ingen stat har efter FN's flygtningekonvention pligt til at modtage flygtninge, og at give ly til nogle tusinde i Danmark afhjælper ikke årsagerne til flugt. Hensigten med flygtningekonventionen er ikke, at flygtninge selv skal kunne

udvælge sig f.eks. Danmark som det land, de ønsker at bosætte sig i. Ressourcerne skal tværtimod bruges på at hjælpe de mange svage, der har hjælp behov, frem for som i dag at hjælpe de få, der har været stærke nok til at komme hertil. Den politik har gjort menneskesmugling til en indbringende forretning. Ressourcerne skal udnyttes langt mere rationelt. Den humanitære profil skal skærpes gennem indsats i nærområderne. Det foreslås derfor, at Danmark sammen med andre EU-lande opretter og finansierer tilflugtssteder tæt på de områder, hvorfra store flygtningestrømme udgår, f.eks. i Afrika. Midlerne skal tages af ulandshjælpen og kombineres med bistand til infrastruktur m.v. til de lande, der giver plads for flygtningecentre.

Danmark anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge her i landet, som er et af verdens dyreste lande. Senest har indenrigsministeren den 13. marts 2001 i svaret på spørgsmål nr. S 1869 oplyst, at udgifterne alene på Indenrigsministeriets område beløber sig til 4,3 mia. kr. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere målrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring. I nærområderne ville vi kunne hjælpe langt flere for de samme midler, som vi i dag anvender på udlændinge i Danmark.

Derfor skal bistandsmidler anvendes til at støtte de lande, der i en periode vil modtage flygtninge fra nabolande. Endvidere skal bistandsmidlerne anvendes i forbindelse med repatriering til lande, hvor freden er sikret, og hvortil anerkendte flygtninge derfor kan vende tilbage i sikkerhed. Asylsøgere og flygtninge skal placeres i deres nærområder, naturligvis efter aftale med de lokale regeringer. Dels kan vi på den måde hjælpe mange flere for de samme penge, dels er det ikke meningen med flygtningekonventionen, at mere eller mindre seriøse asylsøgere i den anden ende af verden selv skal kunne udvælge sig det land i Europa, hvor de ønsker at opholde sig. Bistandsmidler skal derimod ikke anvendes til betaling for, at selvdråbte klanledere tager egne borgere tilbage, som intet har at gøre i Danmark, og som ikke har kunnet få opholdstilladelse her. Dette gælder, uanset om bevillingerne sendes direkte til klanledere eller andre i det pågældende land. En sådan samtidighed i ydelsen giver det pågældende land et helt utilstedeligt pressionsmiddel i hænde.

Tværtimod skal bistandsydelse inddrages fra samfund, der i strid med folkeretten nægter at tage egne statsborgere tilbage. Målsætningen er med dette forslag at sikre en mere retfærdig og humanitær flygtningepolitik.

F. t. beslutn. om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen

Det foreslås, at EU opretter fælles flygtningecentre med forsvarlig forplejning og lægehjælp m.v.

Ved en sådan politik vil der bl.a. opnås følgende fordele:

1. Der frigøres midler i Danmark, idet asylcentre i Danmark kan nedlægges og asyladministrationen indskrænkes til et minimum.
2. De frigjorte midler kan bruges i nærområderne, hvor flere kan hjælpes end i danske asyllejre, der er nogle af verdens dyreste.
3. De, der ikke har asylgrundlaget i orden og som i dag - ofte med bistand af menneskesmuglere - kommer illegalt over grænsen, vil ikke tage plads op for reelle flygtninge.
4. Det vil ikke længere være attraktivt at gå på asylshopping i de forskellige lande.
5. Det vil ikke mere være attraktivt at komme med indstuderede forklaringer til Sandholmlejren uden om grænsekontrollen.
6. Besværet med tilbagetagelsessager mellem EU-landene undgås.
7. Fordeling af flygtninge kan herefter ske mere retfærdigt fra lejrene, bl.a. med hensyntagen til dem, der er syge og har siddet længst i lejrene.
8. Anbringelse af flygtningene kan ske familievis og til de lande, hvor de pågældende i forvejen har venner og bekendte, hvilket vil lette integrationen.
9. Fordeling kan ske mere hensigtsmæssigt efter den enkelte flygtningens ønsker, uddannelse og sprogkunderskaber.
10. Menneskesmuglernes forretning afskaffes, fordi asyl søges fra lejrene.

Forslaget er ikke i strid med menneskerettighederne eller nogen konvention. Danmark har ikke efter flygtningekonventionen pligt til at foretage asylsagsbehandling, endstige pligt til at tildele opholdstilladelse, men alene en konventionsmæssig forpligtelse til at udlade at sende mennesker tilbage til forfølgelse, hvilket blev bekræftet af indenrigsminister Birte Weiss i et svar til Folketingets Retsudvalg den 11. december 1995, jf. L 93 - bilag 7.

Når flygtningene hjælpes i områder tæt ved deres hjemland, og når ulandsbistanden bruges til at lette flygtningenes tilbagevenden til deres hjemland, bliver det humanitære - det medmenneskelige - det bærende element i flygtningepolitikken.

Forslaget er en udmøntning af de synspunkter, Danmarks daværende udenrigsminister, Uffe Ellemann-Jensen, fremførte på De Forenede Nationers 41. generalforsamling i 1986.

I erkendelse af, at en forståelse for forslaget i øjeblikket ikke er mulig hos regeringspartierne, stilles nedenfor en række forslag, der kan begrænse tilstrømningen til Danmark og forbedre integrationen.

2. *Nyt de facto-begreb med positivliste*

Det er de færreste af de personer, der får asyl i Danmark, der får opholdsgrundlag efter reglerne om konventionsstatus. Ud over de ca. 500 personer, der årligt kommer hertil som led i aftalen med FN, udgør konventionsflygtninge som regel omkring en fjerdedel af dem, der får opholdstilladelse som flygtninge. Nogle år lidt mere, andre år væsentligt under en fjerdedel. Se bilag 1.

Den nuværende udlændingelovs de facto-begreb går langt ud over definitionen i flygtningekonventionen. Danmark giver opholdstilladelser langt ud over den folkeretlige forpligtelse. Det fremgår af forarbejderne til udlændingeloven af 1983, at de facto-begrebet ikke var medtaget i kommissionens lovudkast.

Det fremgår tillige indirekte af indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål S 1454 fra indeværende folketingsår, at der i dag gives flygtningestatus til personer, der er udsat for chikane.

Forslagsstillerne finder ikke, at dette begreb kan sidestilles med forfølgelse, og finder, at de facto begrebet skal beskrives langt mere snævert end i dag.

Det foreslås, at de facto-begrebet i lovtæksten defineres som en positivliste, der beskriver de forfølgelsesgrunde, der kan give anledning til de facto-status, på samme måde som det i flygtningekonventionen er opregnet, hvilke kriterier der kan medføre konventionsstatus.

Det foreslås derfor, at regeringen foranstalter en gennemgang af Flygtningenævnets praksis og opregner de grupper, hvor forfølgelsesgrundene ligger meget tæt op ad konventionens begrundelser, eller hvor beskyttelsesforpligtelsen følger af andre konventioner, som Danmark har tilsluttet sig.

3. *Midlertidig opholdstilladelse i 7 år*

Flygtninge skal ikke blive til indvandrere i Danmark.

Det ligger i flygtningebegrebet, at flygtninge er mennesker, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland. Flygtninge, der får opholdstilladelse i Danmark, bør ikke have permanent opholdstilladelse, men tværtimod have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Efter nuværende praksis opnår asylsøgere, der én gang har opnået opholdstilladelse, også permanent opholdstilladelse. Næsten ingen opholdstilladelser

inddrages, selv om forholdene i hjemlandet har ændret sig.

Det foreslås derfor, at alle opholdstilladelser til flygtninge tildeles med henblik på midlertidigt ophold.

Intet i flygtningekonventionen forhindrer, at asylsøgere meddeles midlertidigt ophold, hvilket blev bekræftet af indenrigsminister Birte Weiss i et svar til Folketingets Retsudvalg den 11. december 1995, jf. L 93 - bilag 7.

Opholdstilladelserne skal gøres tidsbegrænsede. Først efter 7 års uafbrudt ophold skal der være mulighed for at erhverve permanent opholdstilladelse. 7-års-reglen skal også gælde for indvandrere. Begge grupper kan kun få permanent opholdstilladelse og fulde sociale ydelser, såfremt de har vist vilje til integration.

4. Løbende vurdering af grundlaget for opholdstilladelse. Flygtninge, der rejser til hjemlandet, får automatisk sagen genoptaget med henblik på evt. inddragelse af opholdstilladelse

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget under pkt. 3 om, at der først gives permanent opholdstilladelse efter 7 års ophold i Danmark. Forslagsstillerne finder, at tilladelserne jævnligt skal tages op til vurdering med henblik på at undersøge, om forholdene i hjemlandet har ændret sig, så tilbagesendelse kan finde sted.

Den 24. januar 2001 kunne dagbladet Information oplyse, at kun ganske få af de knap 15.000 somaliske flygtninge i Danmark er interesserede i at rejse hjem, selv om »freden blomstrer« i Somalia.

Med en midlertidig opholdstilladelse de første syv år ville billedet have set helt anderledes ud.

Antallet af personer fra Somalia, der er repatrieret, var i 1999 7 personer og i 2000 45 personer.

Mange personer, der har fået flygtningestatus, rejser jævnligt frem og tilbage mellem Danmark og det land, de er flygtet fra. Det må derfor antages, at de pågældende kan repatrieres, uden at de bliver udsat for forfølgelse.

At så mange, der er tildelt asyl og har påstået sig forfulgt, alligevel anmoder om at få pas, der ikke begrænser muligheden for at rejse på ferie i hjemlandet, må ses som udtryk for, at de pågældende ikke mere betragter sig som forfulgte i hjemlandet og derfor kan udsendes.

Det foreslås, at en sådan begæring om at kunne rejse til hjemlandet altid skal udløse en fornyet gennemgang af opholdsgrundlaget.

5. Dansk Flygtningehjælp ud af flygtningesagerne

Der foreslås en helt ny procedure for asylsagsbehandlingen.

Det foreslås, at Dansk Flygtningehjælp skal ud af flygtningesagerne. Det gælder både sager i åbenbart grundløs-proceduren og i behandlingen i Flygtningenaævnet. Det er helt urimeligt, at Dansk Flygtningehjælp blokerer for, at asylsøgere, der helt åbenbart ikke kan opnå asyl, kan behandles i åbenbart grundløs-proceduren.

Blot det, at Dansk Flygtningehjælp har mulighed for at blande sig i sagerne, er jo med til, at Udlændingestyrelsen slet ikke udtager så mange sager til åbenbart grundløs-procedure, som de burde, fordi Udlændingestyrelsen ikke vil underkendes af Dansk Flygtningehjælp. Derfor viser statistikkerne ikke Dansk Flygtningehjælps reelle forsinkende indflydelse på sagerne.

Dansk Flygtningehjælp er en privat organisation og skal overhovedet ikke have beføjelser som offentlige myndigheder. Det nytter ikke, at Dansk Flygtningehjælp påberåber sig alle mulige konventioner, for der er ingen konventioner, hvor Dansk Flygtningehjælp kan finde støtte. Afgørelse af asylspørgsmål er og bliver et myndighedsanliggende, som en privat, men statsunderstøttet organisation ikke skal blande sig i.

Det foreslås, at hastende sager i Flygtningenaævnet underkastes skriftlig behandling.

Det foreslås endelig, at det af nævnets afgørelser fremgår, hvorledes de enkelte medlemmer med navneangivelse har stemt. En sådan ordning vil være i overensstemmelse med ordningen i Højesteret.

6. Hurtigere sagsbehandling

Det foreslås, at klagesystemet generelt saneres.

En hurtigere asylsagsbehandling er altafgørende, når så mange af dem, der søger asyl, overhovedet ikke har asylgrundlag, jf. anerkendelsesprocenterne i bilag 1.

Forslaget om, at Dansk Flygtningehjælp skal ud af sagerne, forslaget om forbedrede muligheder for afsløring af fupasylsøgere og forslaget om en forstærket indsats mod kriminelle asylsøgere skal ses som et led i bestræbelserne for en hurtigere sagsbehandling.

Forslagsstillerne opfordrer endvidere indenrigsministeren til at gennemgå strukturen i Udlændingestyrelsen med henblik på at opnå en hurtigere sagsbehandling og overveje en personalepolitik, der gør det lettere at holde på kvalificerede medarbejdere.

Puklen af sager, der ikke er færdigbehandlet, er stigende. I besvarelsen af spørgsmål S 1462 fra indværende folketingsår oplyser indenrigsministeren antal-

let af verserende sager for såkaldte spontane asylsøgere i Udlændingestyrelsen således: Ultimo 1997 omfattende ca. 2400 personer, ultimo 1998 ca. 1500 personer, ultimo 1999 ca. 2200 personer, ultimo 2000 ca. 5200.

Sagsbehandlingstiden i Udlændingestyrelsen er i forvejen vokset dramatisk og ligger på et helt uacceptabelt højt niveau.

Der henvises i øvrigt til talmaterialet i bilag 1.

Med et stigende antal sager kan det forudses, at sagsbehandlingstiderne vil stige yderligere dramatisk. Det vil yderligere tiltrække useriøse asylsøgere, der i ly af den lange sagsbehandlingstid kan få frit ophold i Danmark og for nogles vedkommende mere eller mindre uantastet udøve deres kriminelle virksomhed.

En historie fra hverdagen:

Asylsøger A. har fået afslag i både Udlændingestyrelsen og i Flygtningenævnet. Det er han ikke tilfreds med og fremsender en ny klageskrivelse på 20 sider på sit modersmål.

Da Udlændingestyrelsen er bagud med sagerne og det er vanskeligt at få tilstrækkeligt med tolke, går der flere uger før sagen sendes til tolk.

Derefter indkaldes asylsøgeren til ny afhøring. Men da han er sikret gratis ophold og lommepege, er han interesseret i at trække sagen ud. Derfor møder han ikke op til afhøring. Og sådan kan sagen forsinkes i det uendelige.

Regeringen har hidtil lagt afstand til forslagsstillerens standpunkt om, at asylsøgere ikke skal have krav på at være i Danmark, medens sagen behandles.

Der synes dog nu at være en opblødning på vej, idet det fremgik af Jyllands-Posten den 8. februar 2001, at regeringen nu vil nægte forsvundne asylsøgere ret til at få behandlet deres sag på ny efter afslag.

Det er en interessant udmelding, som viser, at regeringen nu er parat til at fortolke flygtninge-konventionen anderledes end hidtil. I og med at regeringen nu indrømmer, at asylsøgere, der har fået afslag på asyl, ikke skal have krav på at få en asylsag behandlet på ny, indrømmer regeringen, at Danmark ikke har pligt til at blive ved med at tillade asylsøgere at være på dansk jord, medens sagen behandles.

Det er præcis, hvad forslagsstillerne hele tiden har fremført. Ansøgning om asyl giver overhovedet ikke Danmark pligt til at lade asylsøgere være i Danmark, medens sagen behandles.

Med dette skred i opfattelsen er der ikke langt til, at regeringen giver forslagsstillerne ret i, at asylsager lige så godt kan behandles i tilflugtssteder i nærområdene.

Det foreslås, at asylsøgere, der ikke vil medvirke til sagens opklaring, udsendes af landet, medens asylsagen behandles.

Det foreslås, at personer, der har fået afslag, men igen og igen begærer sagen genoptaget, udsendes.

Det foreslås, at personer, der selv frafalder en asylansøgning, måske fordi de er blevet anholdt på grund af kriminalitet, ikke får ret til at forblive i landet, hvis de senere indgiver en ny asylansøgning. Dette forslag er i overensstemmelse med de tanker, regeringen tilsyneladende har fremsat i dagspressen. Forslagsstillerne ønsker at holde regeringen fast på dette løfte.

Forslagsstillerne bemærker i øvrigt, at indenrigsministeren i svaret af 12. februar 2001 på spørgsmål nr. S 1448 har oplyst, at det svenske asylsystem opererer med en såkaldt »direktafvisningsprocedure«, hvor påklage af et afslag ikke har opsættende virkning i relation til en eventuel ledsagende afgørelse om afvisning.

7. Bekæmpelse af fupasylansøgere – Bedre fingeraftryksregler

Det er et stigende problem, at så mange asylsøgere kommer til Danmark illegalt over grænsen, evt. ved hjælp af menneskesmuglere, og møder op i Sandholmlejren. De har smidt identifikationspapirer væk, kommer med indstuderede forklaringer om rejserute m.v. samt afgiver urigtige forklaringer om deres identitet.

En historie fra hverdagen:

En person møder op i Sandholmlejren og søger asyl. Vedkommende har intet pas eller anden legitimation. Han er smuglet ind i Danmark. Da han ankommer til den første politiafhøring, oplyser han, at han har mistet sit pas, men er 16 år og kommer fra Hviderusland og har krav på at blive behandlet efter de særlige regler for mindreårige.

Han afhøres om forholdene i sit hjemland. Men ved ingenting. Han kan ikke svare på de mest simple ting om Hviderusland. Han påstår, at han har været på børnehjem hele livet. Derfor ved han intet om sit lands geografi og møntvæsen. Samtalen foregår gennem tolk, og samtalen optages på bånd.

Båndet sendes til et sproglaboratorium i England. Langt senere får politiet at vide, at den pågældende i hvert fald ikke kommer fra Hviderusland og i det hele taget mestrer det russiske sprog meget dårligt. Han taler med umiskendelig accent og stammer fra et af de baltiske lande.

Den pågældende, der altså har løjet om oprindelsesland, har i den forløbne tid været anbragt på en særlig institution for unge. Politiet afventer nu resultatet af

undersøgelserne af de røntgenbilleder, der er blevet optaget, for politiet mener, at manden lyver sig langt yngre, end han er.

Resultatet foreligger senere og påviser, at manden ikke er 16 år, men 23-24 år. Statskassen betaler de dyre undersøgelser.

I mellemtiden har fupasylsøgeren hyret en advokat, der kender den slags sager. Der er nemlig et særligt efterretningssystem blandt asylsøgere, så de hurtigt bliver underrettet om, hvilken skatteyderfinansieret advokat det bedst kan betale sig at hyre.

Da den pågældende får afslag på asyl, påklager han sagen omgående og skriver et langt, langt brev til myndighederne. Men da der er mangel på tolke, tager det sin tid at få det oversat. Imedens er den unge mand sikret leveforhold, der langt overstiger, hvad han er vant til i hjemlandet. Nemlig kost og logi, tandlæge m.v. samt 800 kr. i lommepenge om måneden.

Da han igen får afslag på asyl, klager han bare med lange skrivelser, der skal oversættes, og sagen trækker stadig i langdrag

Det er helt urimeligt, at disse fupasylsøgere skal have lov at være i Danmark.

Det er alene regeringens ansvar, at danske skatteborgere stadig skal være til grin og finansiere fupasylsøgers ophold i Danmark.

F.eks. kunne TV 2 den 29. januar 2001 afsløre, at asylsøgere, der er kommet til Danmark, sender brugsanvisninger hjem med forklaring om, hvordan man snyder danskerne.

Det er det rene hykleri, når regeringsmedlemmer og regeringspartierne ordførere er forargede. Det har længe været kendt over hele verden, at Danmark er et eldorado for udenlandske kriminelle, der i ly af det danske asylsystem opererer i Danmark godt hjulpet af professionelle menneskesmuglere.

Efter den gældende lovgivning har enhver udlænding, der påberåber sig asyl, ret til at være i Danmark, så længe han kan trække en asylsag ud. Derfor bruges uanede ressourcer på fupasylsøgere uden opholdsgrundlag.

Det foreslås, at asylsøgere, der skjuler deres identitet, skal udsendes af landet, medens asylsagen behandles.

Fastlæggelse af identiteten er som nævnt et stort problem.

Selv om der kan optages fingeraftryk af asylsøgere, så skal disse fingeraftryk opbevares for sig selv. Det er ikke fingeraftryk, politiet uden videre må sammenligne med de fingeraftryk, der opbevares over kriminelle.

Kun hvis der er mistanke om, at asylsøgeren har begået kriminalitet, kan der ske en sammenligning mellem de to fingeraftryksregistre.

Derfor kan internationalt efterlyste forbrydere være asylsøgere i Danmark og bo på et flygtningecenter under falsk navn, uden at udlændingemyndighederne ved, at de huser efterlyste forbrydere.

Disse begrænsede muligheder for samkøring af de danske fingeraftryksregistre kan bevirke, at der bliver truffet urigtige afgørelser om asyl, eller at personer, der får asyl, unddrager sig strafforfølgning.

Det foreslås derfor, at fingeraftryksreglerne ændres, så personer, der søger asyl, straks kan søges i fingeraftryksregistret over kriminelle.

Det foreslås, at asylsøgere, der modvirker sagsbehandlingen og f.eks. ikke møder op til afhøring, frihedsberøves med henblik på udsendelse.

Det foreslås, at personer, der forsvinder under asylsagens behandling, ikke under en ny asylsag får ret til at opholde sig her i landet.

Det foreslås endelig, at det ikke skal være muligt at trække opholdet ud, efter at asylsøgeren har fået afslag på opholdstilladelse. Er det åbenbart, at den pågældende ikke har asylgrundlag, bør udsendelse kunne ske, uagtet den pågældende påklager Udlændingestyrelsens afgørelse.

8. Omgående udsendelse

Udsendelsesfasen udgør et selvstændigt problem. Forslagsstillerne finder det vigtigt, at der sker udsendelse, lige efter at der er givet afslag på asyl, og at personer, der skal udsendes, ikke får mulighed for at unddrage sig udsendelsen.

Der er eksempler på, at personer, der allerede var udvist på grund af strafbart forhold, stadig har opholdt sig i Danmark og igen har begået kriminalitet.

En historie fra hverdagen:

En asylsøger får afslag fra myndighederne og forsvinder. Politiet betragter ham som udrejst, han optræder ikke i nogen statistik, og ingen interesserer sig for, hvor han er. Flere år efter bliver den pågældende anholdt efter at have stjålet en bil og kørt vildt og hasarderet. Ved anholdelsen beder han om at måtte ringe til en advokat. Derefter anmoder han om asyl.

Udlændingestyrelsen giver politiet ordre til at løslade den pågældende. For nu er han jo asylsøger. Og selv om han tidligere har fået afslag på asyl og har opholdt sig ulovligt i Danmark i årevis, begynder asylsagen forfra. Asylsøgeren har igen krav på gratis kost og logi, tandlægebehandling, nye briller osv.

Forslagsstillerne finder sådanne eksempler fra dagligdagen oprørende, men må igen påpege, at sådanne historier er en konsekvens af regeringens insisteren på, at asylsøgere altid skal have lov til at opholde sig i Danmark, så længe asylsagerne er under behandling.

Da regeringen åbenbart ikke er til sinds at følge forslagsstillernes forslag om, at der skal søges asyl fra tilflugtssteder i nærområderne, foreslås det, at det i hvert fald ikke efter afslag på asyl skal være muligt at opholde sig i Danmark under en ny asylsag.

En person, der som nævnt i punkt 7 har fået afslag, bør ikke kunne spekulere i at indsende den ene klage efter den anden for at udstrække opholdet i Danmark.

I et svar til Retsudvalget på alm. del. bilag 528 i indeværende folketingsår har indenrigsministeren oplyst, at der ikke er nogen konventionsmæssige forpligtelser til at meddele opholdstilladelse til udlændinge, som det påhviler at udrejse af landet, men som det ikke er muligt at udsende. Det forhold, at retten til at indrejse i eget land udgør en grundlæggende menneskerettighed, er ikke ensbetydende med, at Danmark er forpligtet til at udstede opholdstilladelse i situationer, hvor en udlænding forhindres i at indrejse i sit eget land.

Det er stærkt utilfredsstillende, at der er lande, der ikke vil tilbagetage egne statsborgere, og at asylsøgere, som har fået afslag, rent faktisk lever illegalt i Danmark.

Der er konstant ca. tusind personer i Danmark i udsendelsesfasen. Ifølge politiet ønsker kun få af asylsøgerne at medvirke til udrejse.

En historie fra hverdagen:

En asylsøger, der har smidt alle sine papirer væk har i årevis trukket en asylsag i langdrag. Omsider og efter mange bekostelige undersøgelser og efter, at asylsøgeren i et par år har haft gratis ophold i et asylcenter, mener myndighederne at have afsløret den pågældendes identitet og hjemland.

Der skal udstedes nye identitetspapirer. Men asylsøgeren nægter overhovedet at medvirke og nægter at tage med til ambassaden.

Da det endelig lykkes at få udstedt identitetspapirer, sætter hjemlandet sig imod modtagelsen af egen statsborger.

Forslagsstillerne forlanger, at regeringen gør en langt mere målrettet indsats for at få hjemlandene til at hjemtage egne statsborgere. De lande, der modtager bistandsydelse, skal have disse inddraget, hvis de nægter at hjemtage egne statsborgere.

Også denne problemstilling er en konsekvens af, at regeringen ikke vil følge forslaget om at oprette tilflugtssteder i nærområderne.

9. Skærpet indsats mod kriminalitet

Medierne udstiller i denne tid regeringens forføjede udlændingepolitik. De mange kriminelle asylsøgere er blot et af problemerne. Som den danske udlændingelovgivning er indrettet, kan enhver fra hele den vide verden blot rejse til Danmark og melde sig i Sandholmlejren og søge asyl. Derefter er asylsøgeren sikret kost og logi, så længe den pågældende godt hjulpet af en advokat kan trække sagen ud. Samtidig kan asylsøgeren frit i ly af asylsystemet udøve sin kriminelle virksomhed. For man kan færdes helt frit ind og ud af Sandholmlejren.

Forholdene i danske asylcentre, ja selv i danske fængsler er så gode, at asylsøgerne betragter det som den rene luksus og skriver hjem og fortæller, hvor pragtfuldt der er i Danmark, og hvor let det er at snyde danske myndigheder. Når jorden brænder under asylsøgerne, rejser de bare hjem igen, og forbryderne bagmænd kan sende nye flokke af sted med det ene formål at begå kriminalitet i Danmark.

Danmark fører en uretfærdig og asocial asylpolitik. Pengegriske menneskesmuglere og asylsøgere, der overhovedet ikke har noget asylgrundlag, men blot vil begå kriminalitet, understøttes. Mængder af ressourcer anvendes på at afsløre disse asylsøgers løgnehistorier om, hvem de er, og hvor de kommer fra, medens millioner af reelle flygtninge henslæber en kummerlig tilværelse i flygtningelejre i den tredje verden.

Problemet er den danske udlændingelov, der giver enhver asylsøger ret til at blive i landet, så længe asylsøgerens ansøgning behandles. Det er helt urimeligt, at enhver kriminel, der påberåber sig asyl, kan opholde sig i Danmark, så længe den udsigtsløse asylsag behandles.

Såfremt forslaget om, at asylsøgere skal søge fra flygtningecentre i nærområdet, blev gennemført, ville Danmark slet ikke blive belastet af forbryderiske asylsøgere. Menneskesmuglerne ville miste deres forbryderiske forretning, og Danmark ville kunne yde mere til at hjælpe reelle flygtninge i den tredje verden.

Kriminelle asylsøgere har fra tid til anden pressens bevågenhed. I forbindelse med ikke mindst Ekstra Bladets reportager i de seneste måneder er regeringen kommet med forskellige udmeldinger om, at man vil foretage en forstærket indsats.

Det er imidlertid ikke pressens ansvar, at regeringen får øjnene op for problemerne. Det er regeringen, der løbende skal foretage overvågning af administra-

tionen og i Folketingssalen fremsætte de evt. fornødne lovforslag.

Statsministerens udmeldinger »vi vil ikke finde os i det« og statsministerens forbud mod, at udlændingspørgsmålet blev diskuteret på den socialdemokratiske kongres, samt regeringens nøl m.h.t. lovinitiativer viser regeringens opgivende holdning over for problemerne.

Asylansøgninger fra kriminelle asylsøgere skal lynbehandles. Det er helt afgørende, at asylsagerne behandles hurtigt og de pågældende udsendes omgående. Det er en kendsgerning, at kriminelle asylsøgere fra en række lande anser det for en vældig fidus at komme til Danmark og begå kriminalitet under dække af at være asylsøgere. Anbringelse i fængslerne afskrækker ikke disse mennesker.

Det er uacceptabelt, at kriminelle asylsøgere hærger rundt og stjæler, mens myndighederne bruger tid og kræfter på at behandle deres asylansøgning.

Regeringen har i bekæmpelsen af asylsøgere kriminalitet ustandselig henvist til Sandholmlejren som et flygtningecenter, der skulle være et særligt sikret center, hvor asylsøgerne ikke kan bevæge sig frit. Imidlertid har politiet ikke fået udvidede beføjelser, og statsministerens udtalelser til Ekstra Bladet den 24. januar 2001, hvor statsministeren bl.a. henviser til, at de 44 asylsøgere, der har været indblandet i balladen i asyllejren Avnstrup, »er blevet flyttet ind bag Sandholmslejrens hegn, hvor de skal vente på, at deres sager bliver behandlet«, står ganske enkelt ikke til troende.

Asylsøgere, der drager på tyvetogt fra Sandholmlejren og vender tilbage med masser af tyvekoster, kan ikke udsættes for ransagning ud over, hvad der gælder i det omliggende samfund.

Ud over de forslag, der stilles under pkt. 7 og 8, stilles følgende forslag:

Det foreslås, at sager med kriminelle asylsøgere altid lynbehandles og løbende overvåges, og at regeringen ikke afventer pressens afsløringer.

Det foreslås, at frihedsberøvelse anvendes i videre omfang.

Det foreslås, at ransagning anvendes i videre omfang.

Det foreslås, at asylsøgere, der har begået kriminalitet, visiteres og kommer under økonomisk administration.

Der foreslås en videregående adgang til konfiskation. Dette kan f.eks. ske, når der hos asylsøgere findes større pengebeløb eller større varemængder, der ikke kan antages at hidrøre fra lovlig virksomhed, selv om det ikke kan bevises, at disse hidrører fra kriminalitet.

Beløbet skal anvendes til betaling for ophold og hjemrejse.

Der skal ikke blot sættes ind over for asylsøgere, men også over for udlændinge, der allerede har opholdstilladelse i Danmark.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at udvisningsbestemmelserne kan strammes. Rigsadvokatens gennemgang af sager ved menneskerettighedsdomstolen viser, at domstolen levner landene et vist spillerum. Det er forslagsstillernes opfattelse, at dette spillerum ikke er udnyttet, og derfor opfordrer forslagsstillerne regeringen til at stramme reglerne.

Det foreslås endvidere, at ministerens mulighed for at ændre en udvisningsdom afskaffes.

10. Skærpet indsats mod menneskesmugling og menneskehandel

Menneskesmugling og menneskehandel er grænseoverskridende og organiserede forbrydelser.

Et stadig snævrere politisamarbejde om uidentificerede asylsøgere og illegal indvandring og menneskesmugling er nødvendigt. Fælles aftaler om fri grænsepassage må nødvendigvis følges op af flere baglandspatruljer, ligesom der bør arbejdes hen mod fælles regler for strafforfølgning af personer, der bistår illegale indvandrere eller huser eller beskæftiger personer, der er ulovligt indrejst eller ulovligt opholder sig i et EU-land, efter at udsendelsesbeslutning er truffet. Effektiv indrejsekontrol ved Fællesskabets ydre grænser, herunder forbedret indsats mod afsløring af falske og forfalskede rejsedokumenter, fælles visumregler og fælles aftaler med oprindelseslande og transitlande om tilbagetagelse er forudsætningerne for, at fri bevægelighed mellem Fællesskabets lande kan fungere.

Det er helt afgørende, at Danmark ikke på grund af mildere straffe end andre lande tiltrækker disse forbrydere.

Forslagsstillerne har allerede fremsat forslag om skærpet straf for menneskesmugling. Der henvises til L 161 fremsat den 2. februar 2001.

Det foreslås endvidere, at der i straffeloven indsættes en bestemmelse, der kriminaliserer menneskehandel, herunder hjælp til, at personer bringes til Danmark med henblik på prostitution.

11. Stramning af betingelserne for familiesammenføring

En meget stor del af indvandringen foregår fortsat via familiesammenføringsreglerne.

En stor del af familiesammenføringerne sker ved arrangerede ægteskaber med landsmænd fra hjemlan-

det. De seneste stramninger i udlændingeloven har ikke ændret på dette.

Der er flere af disse ægteskaber, end de officielle statistikker viser.

I år 2000 var antallet af familiesammenføringer i alt 12.514 personer.

Heraf skete 6.373 familiesammenføringer til ægtefæller.

4.051 af disse familiesammenføringer skete til danske eller nordiske statsborgere.

Men mange af de danske statsborgere er børn af indvandrere, der er blevet familiesammenført i Danmark af deres forældre.

Selv i tredje generation sker indvandring gennem arrangerede ægteskaber.

Det er forklaringen på, at en undersøgelse fra Ishøj Kommune kunne vise, at 145 tyrkiske mænd, som kom til Danmark i 1969/70, og som bosatte sig i Ishøj Kommune, i perioden fra 1969/70 til 1989 blev til i alt 2.813 personer, som befinder sig i Danmark.

Den voldsomme forøgelse fra 145 til 2.813 personer er sket gennem familiesammenføringer og fødte børn i Danmark.

Ud af de 2.813 personer er 1.341 personer familiesammenført.

Det betyder altså, at 98 pct. af samtlige ægtefæller til herboende er hentet i Tyrkiet.

I 3. generation drejer det sig om 97 pct.

Det foreslås derfor, at familiesammenføringsreglerne strammes.

Hvis tilknytningen til et andet land er større end til Danmark, foreslås det, at det efter en konkret vurdering kan bestemmes, at familiesammenføringen sker, hvor tilknytningen er størst.

I svar på spørgsmål nr. S 97 fra indeværende folketingsår har indenrigsministeren oplyst, at man i forbindelse med forberedelsen af lovforslaget til den senere lov nr. 424 af 31. maj 2000 overvejede at lade tilknytningskravet gælde for alle ægtefællesammenføringer med herboende personer, uanset om den herboende havde dansk indfødsret eller ej. Det vurderedes imidlertid, at tilknytningskravet alene ville kunne få betydning i særdeles få tilfælde, hvor den herboende havde dansk indfødsret. Det endelige lovforslag blev derfor begrænset til alene at vedrøre ægtefællesammenføring med herboende personer, der ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller har flygtningestatus.

Forslagsstillerne finder, at tilknytningskravet også bør omfatte danske statsborgere. Såfremt den samlede tilknytning efter en konkret vurdering er størst til op-

rindelseslandet, må familiesammenføring finde sted der. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor en efterkommer af udenlandske statsborgere, skønt født i Danmark, er opdraget med oprindelseslandets sprog, har modtaget modersmålsundervisning i folkeskolen og nu indgår ægteskab med en person fra forældrenes hjemland.

Stramningerne, der skulle dæmme op for tvangsægteskaber, fungerer ikke. I svar på spørgsmål S 667 af 8. december 2000 har indenrigsministeren oplyst, at Udlændingestyrelsen har oplyst, at styrelsen ikke i perioden 3. juni 2000-1. december 2000 har truffet afgørelse om afslag på familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7, med den begrundelse, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke utvivlsomt må antages for indgået efter den herboendes eget ønske.

Samtidig kan personale fra krisecentre og indvandrerorganisationen Indsam berette om flere kvinder, der er tvunget til ægteskab og derfor søger rådgivning og hjælp.

Forslagsstillerne er dog af den opfattelse, at arrangerede ægteskaber er et langt større problem end egentlige tvangsægteskaber, jf. den omtalte Ishøjundersøgelse.

Det er forslagsstillerne opfattelse, at udenlandske forældre, der har valgt at leve i Danmark, må indrette sig efter dansk kulturmønster. Danmark skal ikke fortsætte med at give opholdstilladelse til ægtefæller til anden- og tredje generationsindvandrere, der hentes i hjemlandet.

Arrangerede ægteskaber med landsmænd fra hjemlandet skal ikke medføre opholdstilladelse i Danmark.

Hvis f.eks. en herboende tyrker ønsker at indgå ægteskab med en person fra hjemlandet, er det mere naturligt, at familiesammenføringen sker i Tyrkiet.

Ikke blot er det vanskeligt for nyttilkomne ægtefæller at integrere sig, men den herboende ægtefælle, der måske er født i Danmark og velintegreret, tvinges af den nyttilkomne ægtefælle til at leve i et ulykkeligt kulturelt spændingsfelt og tvinges til et familiemønster, der ikke er i overensstemmelse med grundlæggende frihedsrettigheder.

Samfundet skal forlange, at udenlandske forældre, der har valgt at leve i Danmark, indretter sig efter dansk kulturmønster og lader deres børn selv bestemme, hvem de vil gifte sig med.

12. Optjeningsprincip for offentlige ydelser

Forslagsstillerne har stemt imod den forhøjede integrationsydelse. Forslagsstillerne ønsker at undgå, at Danmark tiltrækker sociale flygtninge og indvandre-

Det foreslås, at alle sociale ydelser til flygtninge, familiesammenførte og andre indvandrere tildeles efter et optjeningsprincip.

Det er ikke retfærdigt, at danskere, der har tjent Danmark hele livet og betalt skat og lever de sidste år på en beskeden folkepension, skal betale for, at en indvandrer eller flygtning, der lige er kommet til Danmark, skal have højere ydelser end folkepensionister.

Der skal derfor stilles betingelser om, at indvandre-re viser vilje til integration og til at tage arbejde med det formål at blive selvforsørgende.

Det foreslås, at ingen udlænding skal have permanent opholdstilladelse før tidligst efter 7 år og kun på betingelse af, at den pågældende har vist vilje til at integrere sig og kvalificere sig til arbejdsmarkedet. For at få fulde ydelser skal man have vist vilje og evne til integration.

13. Smidigere integration

En succesfuld integration er betinget af en tidlig indsats. Det er vigtigt, at der allerede inden skolestart arbejdes med integration af indvandrerbørn i det danske samfund.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at sprogudviklingen skal starte så tidligt som muligt.

Sproget i den danske folkeskole er dansk. Forslagsstillerne ønsker, at kommunernes forpligtelse til at udbyde modersmålsundervisning afskaffes. Forslagsstillerne har gentagne gange fremsat særskilt forslag herom, senest på B 68 fra indeværende folketingsår.

Ressourcerne til modersmålsundervisning foreslås i stedet anvendt til styrkelse af danskundervisningen for tosprogede. Kommunerne skal i højere grad tilskyndes til at få tosprogede børn til at gå i børnehave fra deres tredje leveår. En af de mest fundamentale forudsætninger for en succesfuld integration i ethvert land er, at man i vid udstrækning behersker det pågældende lands sprog i skrift og tale.

I dag er kommunerne forpligtet til at tilbyde modersmålsundervisning. Det er forslagsstillerens holdning, at det ikke nødvendigvis skal være en kommunal opgave at tilbyde fremmedsprogede elever denne form for undervisning, ligesom det ikke skal være en statslig opgave. Kommunerne skal i højere grad have fokus på sprogstimulering generelt, eksempelvis i dansk. På den baggrund foreslås kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning ophævet.

Som følge af vigtigheden af at beherske det danske sprog i såvel skrift som tale foreslås forslagsstillerne, at det beløb, der spares ved at ophæve kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning, i stedet kan anvendes til at intensivere danskundervisningen

for de fremmedsprogede. Formålet med dette er at styrke denne gruppes grundlag for at kunne opnå en vellykket integration. Da beherskelse af det danske sprog er et betydningsfuldt og grundlæggende element i såvel en indlærings- som en integrationsproces, ønsker forslagsstillerne, at kommunerne i højere grad end i dag tilskyndes til at få fremmedsprogedes børn til at gå i børnehave fra deres tredje leveår. Årsagen hertil er, at en del børn af fremmedsprogede, som er født her i landet, hverken taler eller forstår dansk, når de begynder i folkeskolen. Forslagsstillerne finder ikke, at dette er hensigtsmæssigt, eftersom det allerede meget tidligt vil betyde, at disse fremmedsprogede bliver sat tilbage i forhold til deres jævnaldrende. Ved at børnene opholder sig i børnehaven sammen med andre, opnår de derimod en fortrolighed med det danske sprog, og dermed er forudsætningen for en god indlæring og integration til stede.

Integration er først og fremmest den enkelte voksnes ansvar. De, der vil bo i Danmark, må også leve op til et behårdt krav om at lære ordentligt dansk så hurtigt som muligt og stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Til gengæld må danske arbejdsgivere og fagbevægelsen være langt mere opmærksomme på de mange ubrugte ressourcer, som vore udenlandske medborgere besidder. Samfundet må til gengæld stille den fornødne sprogundervisning til rådighed.

Den mest effektive integration går gennem et arbejde. Alt for mange indvandrere og nydanskere har svært ved at finde arbejde

Det foreslås, at integrationsperioden for flygtninge og indvandrere gøres mere fleksibel, så den bliver af netop den længde, der individuelt passer til den enkelte.

Forslagsstillerne ønsker at gøre op med formynder-samfundet og offermentaliteten. Udlændinge skal ikke behandles som ofre.

Der skal i stedet tages udgangspunkt i det enkelte menneskes ressourcer. Ethvert menneske har ressourcer, der kan gavne det danske samfund.

F.eks. har halv sprogundervisning og halv jobtræning/praksis vist sig at være en meget fordelagtig kombination, idet danskundskaber stimuleres væsentligt, når de ikke bare indlæres på skolebænken, men også anvendes ude på arbejdspladsen. Desuden vil et langt integrationsforløb kun med sprogundervisning i mange tilfælde bringe udlændinge længere væk fra arbejdsmarkedet.

Der skal opstilles nogle objektive kriterier vedrørende de sproglige kvalifikationer og kendskab til det danske samfund, som skal bruges til at vurdere, hvornår

den enkelte har opnået de nødvendige kompetencer til at kunne begå sig på arbejdsmarkedet. Kravene til den enkelte skal dog ikke være større end de krav, der stilles til en »sammenlignelig« person med dansk baggrund.

Kommunerne skal løbende vurdere, om de flygtninge og indvandrere, som er i gang med et integrationsprogram, besidder de nødvendige sproglige og faglige kvalifikationer i forhold til det arbejdsmarked, som den enkelte skal stå til rådighed for.

Danskundervisningen skal afsluttes med en obligatorisk prøve, der sætter deltagerne i stand til at dokumentere niveau og resultat af undervisningen.

Den enkelte kommune skal vurdere, hvornår den enkelte person er klar til at træde ud af integrationsperioden. Denne vurdering skal ske på baggrund af en vurdering af den enkeltes forudsætninger for at opnå de kompetencer, der kræves for at kunne begå sig på arbejdsmarkedet.

Der bør på denne måde ske en løbende vurdering af, om de flygtninge og indvandrere, som er i gang med et integrationsprogram, besidder de nødvendige sproglige og faglige kvalifikationer i forhold til det arbejdsmarked, som den enkelte skal stå til rådighed for. Det er kommunen, som står for integrationen. Derfor skal den enkelte kommune også sikre, at der som minimum en gang årligt skal ske en vurdering af, om de nødvendige kvalifikationer er til stede. I forbindelse med denne vurdering skal kommunen revidere den individuelle handlingsplan og foretage nødvendige tilretninger med henblik på at sikre den enkelte de nødvendige sproglige og faglige kvalifikationer.

Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde vurdere, hvorvidt der er behov for at genoptage integrationsprogrammet ved efterfølgende ledighed i de tilfælde, hvor flygtninge og indvandrere har afbrudt deres integrationsforløb for at tage et job.

Kommunernes indsats

Der er store forskelle på den kommunale beskæftigelsesindsats. For eksempel er næsten 60 pct. af indvandrerne fra Tyrkiet i beskæftigelse i Farum Kommune, mens det kun gælder knap 40 pct. i Odense Kommune.

De økonomiske incitamenter til beskæftigelse skal fremmes

Hver femte indvandrer sætter penge til ved at arbejde i forhold til at være i dagpengesystemet, og mere end hver tredje tjener reelt mindre end 500 kr. ekstra om måneden ved at arbejde frem for at modtage dagpenge.

Tilsvarende gælder det i kontanthjælpssystemet, at mere end hver anden langtidsledig indvandrer på kontanthjælp eller i revalidering ikke ville tjene mere på at arbejde, end han eller hun allerede modtager i bistandshjælp m.v.

14. Lettere adgang til meritoverførsel

Et stort antal indvandrere og flygtninge får i dag ikke mulighed for at bruge deres medbragte uddannelse og erhvervs erfaring på det danske arbejdsmarked eller må i bedste fald vente længe på at få uddannelserne m.v. godkendt.

For det danske samfund er der tale om et spild af ressourcer, når nyttilkomne ikke kan udnytte deres medbragte faglige kompetencer. Det gælder ikke mindst i en situation, hvor erhvervs livet netop efterlyser visse typer af arbejdskraft.

Af en reportage i dagbladet Aktuelt den 28. november 2000 fremgik det, at det tager måneder at godkende udenlandske læger til at arbejde i Danmark, samtidig med at der er mangel på læger. I besvarelsen af 6. december 2000 af spørgsmål nr. S 647 stillet af Birthe Rønn Hornbech har sundhedsministeren oplyst, at der nu fra Sundhedsministeriets og Undervisningsministeriets side er taget initiativ til at indføre en ny samarbejdsprocedure med det formål at øge effektiviteten af sagsbehandlingen af tredjelands lægers og tandlægers eksamenspapirer. I samarbejdsproceduren vil der bl.a. blive indarbejdet frister for længste ekspeditions tider m.v. Sundhedsministeriet og Undervisningsministeriet vil drage omsorg for, at disse bliver så korte som praktisk muligt.

Forslagsstillerne finder det helt utilfredsstillende, at sagen skulle omtales i pressen, før ministeren greb ind.

Det foreslås, at Danmark indfører et hurtigt og smidigt meritssystem, der kan sammenlignes med andre landes. Dette ville lette meritoverførslen, ikke blot for flygtninge og indvandrere, men også for andre, der f.eks. kommer midlertidigt til Danmark for at færdiggøre en uddannelse.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at siden dette forslag blev offentliggjort, har undervisningsministeren fremsat et lovforslag om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer.

15. Smidigere og hurtigere behandling af arbejdstilladelser

Med udsigten til mangel på arbejdskraft er der behov for, at Danmark kan tiltrække veluddannet arbejdskraft udefra. Det er vigtigt, at Danmark i konkur-

rence med USA og de øvrige EU-lande sikrer sig højt kvalificeret arbejdskraft.

Danmark har ikke mindst inden for de højteknologiske områder i erhvervslivet brug for højtuddannet arbejdskraft med international erfaring.

Derfor skal dansk erhvervsliv uden bureaukratiske og forsinkende led have mulighed for at ansætte udenlandsk arbejdskraft i stillinger, der ikke kan besættes med dansk arbejdskraft.

Det foreslås, at det skal være lettere at få opholds- og arbejdstilladelse for udlændinge, som arbejdsmæssigt og økonomisk kan bidrage positivt til det danske samfund.

Der stilles krav om en hurtigere sagsbehandling af ansøgninger om opholdstilladelse til personer, der har fået ansættelse eller forskerstilling m.v. (den såkaldte specialistregel).

Skriftlig fremsættelse

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen.

(Beslutningsforslag nr. B 1).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag 1*1. Udenlandske statsborgere og naturalisationer**Udviklingen i antallet af udenlandske statsborgere pr. 1. januar*

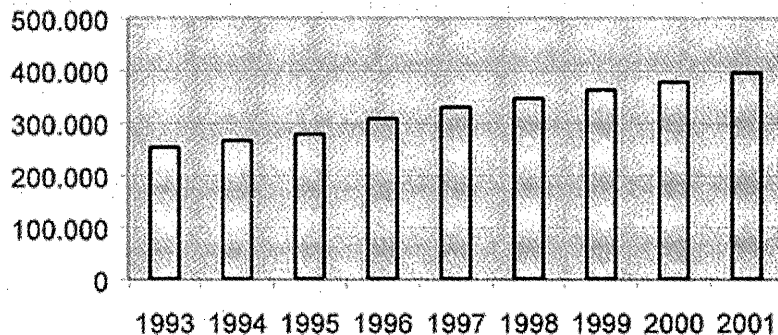
1975	1980	1985	1990	1998	1999	2000	2001
93.931	99.796	107.726	150.644	249.628	256.276	259.361	258.630

Kilde: Danmarks Statistik

Udviklingen i antallet af naturalisationer 1993-2000

1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
5.037	5.736	5.260	7.260	5.482	10.262	12.416	18.811

Kilde: Danmarks Statistik

*2. Indvandrere og efterkommere**Udviklingen i antallet af indvandrere og efterkommere 1993-2001 pr. 1. januar*

Kilde: Danmarks Statistik

Udviklingen i antallet af indvandrere og efterkommere i pct. af den samlede befolkning 1980-2000 samt fremskrivning 2000-2020

1980	1990	2000	2010	2020
3,0 pct.	4,2 pct.	7,1 pct.	10,4 pct.	13,7 pct.

Kilde: Danmarks Statistik

Udviklingen i antallet af indvandrere og efterkommere 1993 til 2000 samt fremskrivning 2000-2020 fordelt på »Mere udviklede lande« og »Mindre udviklede lande«

	1993	1995	2000	2010 frem- skrivning	2020 frem- skrivning
Indvandrere og efterkommere i alt	253.372	278.459	378.165	567.000	762.000
Fra mere udviklede lande	122.220	128.836	170.919	234.000	291.000
Fra mindre udviklede lande	131.152	149.623	207.246	333.000	471.000
Indvandrere	208.865	224.995	296.924	407.000	505.000
Fra mere udviklede lande	107.439	112.763	149.549	198.000	238.000
Fra mindre udviklede lande	101.426	112.232	147.375	209.000	267.000
Efterkommere	44.507	53.464	81.241	160.000	257.000
Fra mere udviklede lande	14.781	16.073	21.370	36.000	53.000
Fra mindre udviklede lande	29.726	37.391	59.871	124.000	204.000

Kilde: Danmarks Statistik

Opdelingen i »Mere udviklede lande« og »Mindre udviklede lande« er foretaget af FN i 1994 i publikationen »World Population Prospects« (UN Population Division, New York). Mere udviklede lande består af USA, Canada, Japan, Australien, New Zealand, alle europæiske lande eksklusiv Tyrkiet og Cypern samt dele af det tidligere Sovjetunionen. Mindre udviklede lande omfatter alle øvrige lande.

Fremskrivningen er foretaget af Danmarks Statistik. Den er beregnet med en nettoindvandring på 6.200 årligt for mere udviklede lande og en fertilitet på 1,849. For de mindre udviklede lande er nettoindvandringen beregnet til 7.000 årligt og fertiliteten til 3,248 i hele perioden. Det er denne fremskrivning, som regeringen bruger i publikationen »Bedre integration – en samlet handlingsplan«, februar 2000.

Udviklingen i antallet af indvandrere og efterkommere fordelt på udvalgte lande 1980, 2000 og 2001 pr. 1. januar

	1980	2000	2001
I alt	152.958	378.165	395.947
Fra udviklede lande	111.975	170.919	-
Fra mindre udviklede	40.983	207.246	-
Europa	117.586	210.109	215.449
Heraf: Jugoslavien (tidl.)	7.452	39.879	41.227
Norge	13.872	14.648	14.915
Polen	6.467	12.290	12.385
Storbritannien	7.629	11.608	11.670
Sverige	15.979	14.606	14.568
Tyrkiet	14.086	48.773	50.470
Tyskland	27.185	25.448	25.319
Afrika	5.621	35.895	38.448
Heraf: Somalia	133	14.856	16.209
Nordamerika	7.461	8.047	8.012
Syd-og Mellemerika	3.078	6.509	6.853
Asien	18.313	114.659	123.850
Heraf: Irak	160	14.902	18.097
Iran	241	12.980	13.391
Libanon	222	19.011	19.839
Pakistan	7.845	17.509	18.143
Vietnam	1.322	11.051	11.466
Oceanien	665	1.384	1.443
Statsløse og uoplyste	234	1.562	2.882

Kilde: Danmarks Statistik

Aldersfordelingen for indvandrere og efterkommere 1993-2000 pr 1. januar

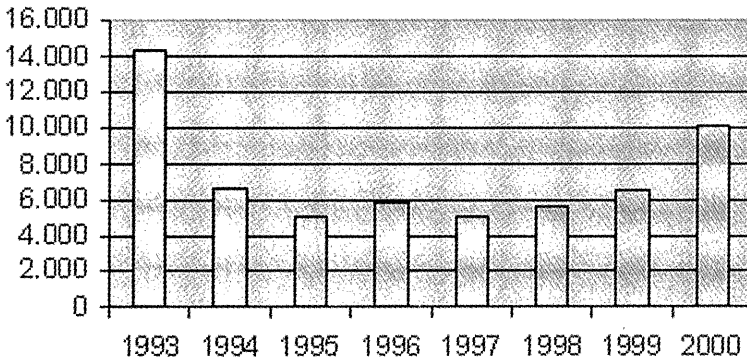
	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
0- 5 år	24.072	25.908	27.817	31.548	34.167	35.913	36.422	37.938
6-15 år	30.313	32.201	33.867	39.403	43.223	46.094	49.450	52.252
16-24 år	32.803	34.338	35.658	39.359	43.089	45.297	47.884	49.805
25-59 år	135.979	142.894	149.923	165.865	176.236	184.933	193.205	200.932
60-64 år	7.905	8.084	8.228	8.747	9.215	9.800	10.461	11.230
65 år -	22.300	22.644	22.966	23.801	24.362	24.996	25.484	26.008

Kilde: Danmarks Statistik

*3. Asylansøgere**Udviklingen i antallet af registrerede asylansøgere 1993-2000*

Registrerede asylansøgere angiver de personer, som får realitetsbehandlet deres asylsag i Danmark. Siden 1998 har udlændingestyrelsen opgjort bruttoansøgertallet. Det angiver samtlige personer, som indgiver ansøgning om asyl i

Danmark. I 1998 var dette tal 9.370. I 1999 var det 12.331, og i 2000 var det 11.311. Dette tal burde rumme alle de asylansøgere, som sendes tilbage i henhold til Dublinkonventionen og åbenbart grundløs-proceduren.

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

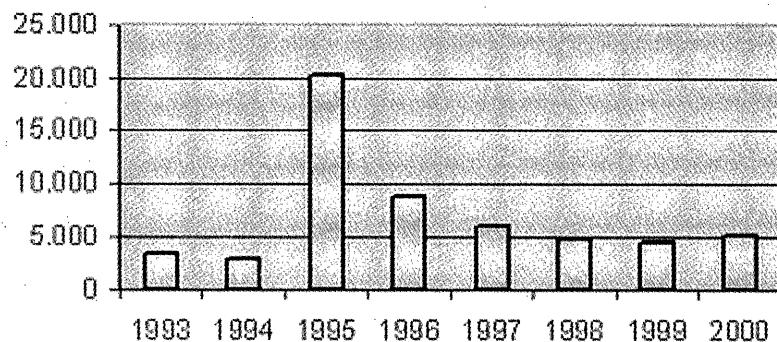
Udviklingen i antallet af registrerede asylansøgere 1995 til 2000 - udvalgte lande

Nationalitet	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Afghanistan	268	239	262	332	534	1.328
Armenien	78	141	139	108	138	295
Bosnien-Hercegovina	484	309	218	201	167	706
Jugoslavien	227	359	407	371	868	1.544
Georgien	2	22	20	62	48	142
Irak	547	692	827	1.919	1.822	2.458
Iran	151	200	159	170	183	378
Pakistan	133	172	122	73	97	108
Polen	29	45	4	16	6	232
Rusland	98	85	63	62	76	247
Somalia	1.188	1.420	1.233	634	496	727
Sri Lanka	242	298	150	141	102	92
Statsløse palæstinensere	480	607	393	331	188	257
Øvrige	1.177	1.304	1.095	1.282	1.805	1.563
I alt	5.104	5.893	5.092	5.702	6.530	10.077

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

4. Opholdstilladelser til flygtninge

Udviklingen i antallet af opholdstilladelser i asylsager 1993-2000

Udviklingen i antallet af opholdstilladelser i asylsager m.v. på udvalgte nationaliteter 1995-2000

Nationalitet	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Afghanistan	201	334	261	324	554	1.319
Armenien	53	242	35	36	36	26
Bosnien-Hercegovina	16.091	1.876	1.389	225	134	173
Burundi	0	45	41	59	25	40
Jugoslavien	557	2.164	56	365	459	604
Irak	974	1.009	1.283	1.749	1.904	1.728
Iran	126	282	260	323	230	143
Pakistan	1	2	2	3	6	11
Slovakiet	0	0	0	15	9	0
Somalia	1.180	1.702	1.741	946	521	537
Sri Lanka	203	102	51	79	68	49
Statsløse palæstinensere	434	481	549	339	191	116
Øvrige	527	478	257	386	306	391
I alt	20.347	8.717	5.925	4.758	4.443	5.137

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

Udviklingen i antallet af opholdstilladelser til flygtninge 1995-2000 fordelt på grundlag

	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Asyl	20.347	8.717	5.925	4.758	4.443	5.137
Flygtningestatus	19.931	6.387	4.940	4.442	4.223	4.382
- heraf konventionsstatus	4.969	1.439	976	1.102	1.105	1.332
- heraf de facto-status	14.393	4.375	3.409	2.862	2.584	2.530
Andet grundlag	416	2.330	985	316	220	755
- heraf humanitær opholdstilladelse	115	76	17	42	39	31
- heraf ganske særlige grunde	287	185	67	83	79	379

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

Anerkendelsesprocenter for udvalgte nationaliteter 2000

Afghanistan	89
Armenien	1
Bosnien-Hercegovina	5
Forb. Jugoslavien	9
Georgien	2
Irak	95
Iran	15
Rusland	4
Somalia	96
Statsløse palæstinensere	60
I alt (gennemsnit)	49

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

Bilag til f. t. beslutn. om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen

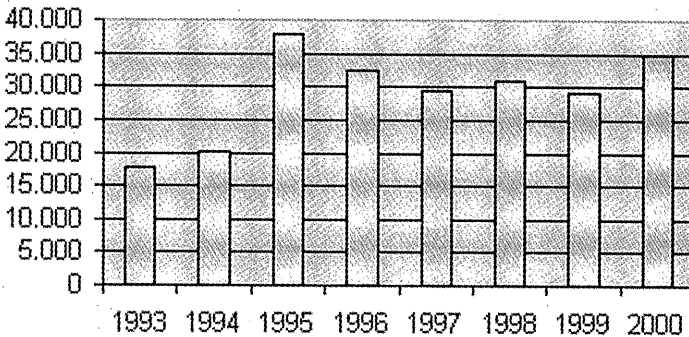
Udviklingen af den gennemsnitlige anerkendelsesprocent for samtlige asylansøgere 1993-2000

1993	50
1994	34
1995	43
1996	67
1997	55
1998	58
1999	59
2000	49

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

Udviklingen i antallet af samtlige opholdstilladelser i Danmark 1993-2000

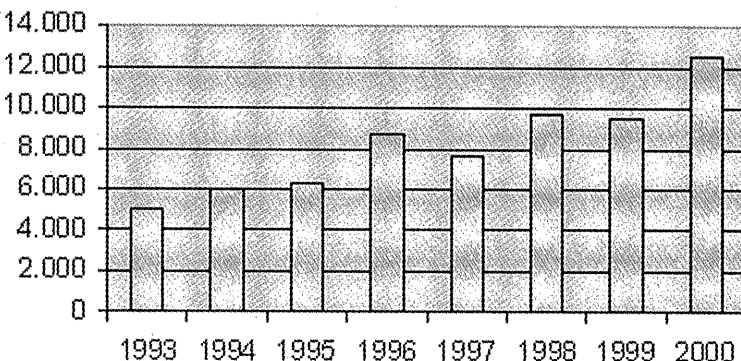
Figuren viser det samlede antal opholdstilladelser, der er givet til udlændinge inden for alle kategorier. Det vil sige opholdstilladelser til flygtninge, familiesammenføring, opholdstilladelser til erhverv/beskæftigelse, uddannelse og EF/EØS-opholdsbeviser.

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

*5. Familiesammenføringer**Udviklingen i antallet af familiesammenføringer 1993-2000*

Fra maj 2000 skal alle børn af udlændinge med opholdstilladelse her i landet – også børn født i landet – have en særskilt opholdstilladelse. På denne baggrund indgår denne gruppe som noget nyt i antallet af familiesammenførte i tallet for 2000. Det er Udlændingestyrelsens skøn, at ca. 2.550 af det samlede antal familiesammenføringstilladelser i 2000 kan forklares ved denne tekniske ændring.

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

Udviklingen i antallet af familiesammenføringstilladelser fordelt på flygtninge og andre 1993-2000

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Ægteskab eller samliv	3.570	4.436	4.580	6.112	5.665	6.442	6.637	6.373
heraf flygtning	715	972	891	1.338	1.179	1.491	1.410	1.702
heraf indvandrere	636	666	859	1.325	1.115	1.058	794	620
heraf dansk/nordisk	2.219	2.798	2.830	3.449	3.371	3.893	4.433	4.051
Mindreårige børn	1.257	1.425	1.631	2.429	1.843	3.004	2.585	5.904
heraf til flygtning	446	718	742	1.309	743	1.322	1.281	3.377
heraf til andre	811	707	889	1.120	1.100	1.682	1.304	2.527
Forældre over 60 år	206	156	116	186	200	241	200	237
heraf til flygtning	94	71	57	71	88	75	59	64
heraf til indvandrere	34	34	22	38	50	49	12	4
heraf til dansk/nordisk	78	51	37	77	62	117	129	169
I alt	5.033	6.017	6.327	8.727	7.708	9.687	9.422	12.514

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001.

Foreløbige tal over anvendelsen af de nye familiesammenføringsregler viser for perioden 3. juni 2000-31. december 2000 vedrørende ansøgninger indgivet efter 3. juni 2000, at der er meddelt afslag på ansøgning om familiesammenføring under henvisning til de nye regler i følgende omfang:

- Tillknytningskravet: Ca. 30 personer, heraf ca. 10 personer i alderen 18-24 år
- Boligkravet: Ca. 230 personer, heraf ca. 140 personer i alderen 18-24 år

- Tvangsægteskaber: En person

Det samlede antal afslag på familiesammenføring var i 1995 på 1.979 personer. I 1996 var tallet 1.891 personer. I 1997 var der 3.246 personer, der fik afslag. I 1998 var det 3.495, i 1999 var det 2.151, og i 2000 drejede det sig om 2.660 personer.

Kilde: Udlændingestyrelsen: »Foreløbige hovedtal for 2000 på asyl- og opholdsområdet«, 19. januar 2001

6. Opholdsgrundlag

Registrerede spontane asylansøgere fordelt på opholdsgrundlag 1999

	Personer	Procent
Registrerede spontane asylansøgere i alt	6.530	100
Heraf med opholdsgrundlag	1.414	22
Heraf uden opholdsgrundlag	5.116	78

Registrerede spontane asylansøgere uden opholdsgrundlag fordelt på ansøgningssteder i pct.

Den Centrale Politiafdeling, Sandholm	43 pct.
København Politi, Lufthavnen i Kastrup	13 pct.
Københavns Politi, Hovedbanegården	7 pct.
Københavns Politi, Havnegade	14 pct.
Landegrænsen	10 pct.
Øvrige steder	13 pct.

Kilde: Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet. Indenrigsministeriet: Udlændinge 2000.

Det fremgår, at 43 pct. af alle registrerede spontane asylansøgere uden opholdsgrundlag i 1999 indgav deres ansøgning om asyl hos Den

Centrale Politiafdeling i Sandhold i Nordsjælland, som fungerer som modtagecenter for spontane asylansøgere.

7. Sagsstatus medio 1998-primò 2000

Oversigt over indkvarterede asylansøgers sagsstatus

	Medio 1998	Primo 1999	Medio 1999	Primo 2000
Afventer registrering	1.381	1.785	2.059	3.202
Udlændingestyrelsens verserende sager	1.191	902	1.611	1.970
Flygtningenævnets verserende sager	674	691	399	314
Afventer udrejse	748	760	805	837
Har opholdstilladelse i asylsager m.v. og afventer udflytning	-	-	386	305
Afventer anden afgang	522	205	230	282
I alt	4.516	4.343	5.490	6.910

Indenrigsministeriet: Udlændinge 2000.

8. Sagsbehandlingstider

De gennemsnitlige sagbehandlingstider i udlændingestyrelsen 1996- 2000 (de første 8 måneder) fordeler sig på følgende måde:

Udviklingen i sagbehandlingstiderne i udlændingestyrelsen 1996-2000 (8 første måneder)

1996	174 dage
1997	164 dage
1998	131 dage
1999	105 dage
2000	155 dage (8 måneder)

Kilde: Talepapir til brug for ministerens besvarelse af samrådsspørgsmål AV i Folketingets Retsudvalg den 5. oktober 2000.

9. Repatriering

Udviklingen i antallet af repatrieringer 1993-2000 (første halvår)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
I alt	77	199	169	556	391	258	151	96

Indenrigsministeriet: Udlændinge 2000.

10. Integration af flygtninge og indvandrere

Erhvervsfrekvens

	Mænd	Kvinder
Flygtningelände	50	31
Indvandrerlande	67	50
Den øvrige befolkning	83	74

Kilde: Integration & Arbejdsmarked, Dansk Arbejdsgiverforening, 2001. Der er således en uudnyttet arbejdsressource på mere end 100.000 personer i det danske samfund blandt indvandrere og flygtninge.

Overførselsindkomster (indvandrere og den øvrige befolkning) pct.

Andel af 16-66-årige	Flygtningelände	Indvandrere	Øvrige befolkning
<i>Midlertidige ydelser</i>			
Dagpenge	5,1	10,2	3,9
Kontanthjælp	33,2	11,7	1,9
Orlov	0,8	2,2	1,2
Andre	5,9	3,8	2,5
<i>Varige ydelser</i>			
Efterløn	0,1	1,6	4,1
Overgangsydelse	0,1	1,5	0,9
Førtidspension	5,7	5,6	6,6
Andel i alt	50,9	36,6	21,1

Kilde: Integration & Arbejdsmarked, Dansk Arbejdsgiverforening, 2001.

11. Tosprogede elever

Udviklingen i antallet af tosprogede elever i grundskolen i perioden 1996-1999

	1996/97	1997/98	1998/99	1999/2000
Tosprogede elever	45.552	48.182	51.731	53.588
Pct.	7,7	8,0	8,4	8,6

Kilde: Danmarks Statistik og Undervisningsministeriet. En tosproget elev er en elev, som kommer fra et hjem, hvor man taler et andet sprog end dansk. (Bekendtgørelse i Undervisningsministeriet).

Bilag 2

Om Ishøjrapporten

I går, I dag, I overmorgen III

Ishøj 2000,

Udarbejdet af kultursociolog Eyvind Vesselbo for Ishøj Kommune

Undersøgelsen beskæftiger sig med 145 tyrkiske mænd, som kom til Danmark i 1969/70, og som bosatte sig i Ishøj Kommune i perioden 1969/70 til 1989.

Disse 145 tyrkiske mænds familier er nu blevet til i alt 2.813 personer, som befinder sig i Danmark. Dette er sket gennem familiesammenføringer og fødte børn i Danmark. Ud af de 2.813 personer er 1.341 personer familiesammenført.

Hvis man tager hele populationen, er 734 ægtefæller ud af i alt 747 ægtefæller i de tre generationer familiesammenført i perioden 1969/70-

2000. Det betyder, at 98 pct. af samtlige ægtefæller er hentet i Tyrkiet.

I 1. generation er alle ægtefæller familiesammenført.

I 2. generation drejer det sig om 97 pct.

I 3. generation er der indgået 62 ægteskaber, og 60 af disse er sket med en personer hentet i Tyrkiet. Det svarer til 97 pct.

Med hensyn til spørgsmålet om personerne er danske statsborgere, når de gifter sig, forholder det sig sådan, at af dem, der i de sidste tre år har hentet en ægtefælle til Danmark, har 62 pct. fået dansk statsborgerskab inden familiesammenføringen. De tæller således med i den gruppe, der kaldes dansk/nordisk i den landsdækkende statistik over familiesammenføringer.